

«lo floc»

ANY XI
Núm. 107Maig-Juny 1989
Preu 150 Ptes.

EDITA

Centre d'Estudis Riudomencs
"Arnau de Palomar""LOFLOC" és membre de l'Associació
Catalana de la Premsa Comarcal

CONSELL DE REDACCIÓ

Director
Josep M. Riu i MargalefRedactor en cap
Jordi Salvadó i FolchDisseny i muntatge
Josep M. Mas i Folch

Caps de secció

Joaquim Lleonart i Cabes (Música)
Eugeni Perea i Simón (Economia i
Societat)
Xavier Solé i Salvat (Actualitat Local)

COLLABOREN EN AQUEST NÚMERO

Santiago Borràs i Freixas
Carles Fontgivell i Dalmau
Lluís Gispert i Cebrian
Joaquim Lleonart i Cabes
Josep M. Mas i Folch
Jaume Massó i Carballido
Eugeni Perea i Simón
Josep M. Riu i Margalef
José Sánchez Real
Xavier Solé i Salvat
Joan Teixell i Martínez
Conxa Torres i Sabaté

CORRECTOR

Josep M. Virgili i Ortiga

PORTADA

FESTA DELS BARRIS 1989
(Foto Font)

FOTOGRAFIES

Josep M. Font

REDACCIÓ, ADMINISTRACIÓ,
PUBLICITATAv. Pau Casals, 84
43330 Riudoms (Baix Camp)
Tel. 85 08 84

COMPOSICIÓ I IMPRESSIÓ

ELTIGRAF

Tel. (977) 85 01 14

43330 RIUDOMS

TIRADA

500 Exemplars

DIPÒSIT LEGAL

T-61-1980

Els articles publicats a "Lo Floc" expres-
sen solament l'opinió de llurs autors.
Hom podrà reproduir textos, dibuixos o
fotografies sempre que se'n citi la pro-
cedència.

No es mantindrà correspondència par-
ticular sobre els col·laboradors, el con-
tingut dels articles o qualsevol altre
aspecte del funcionament intern de
"LoFloc"

"LoFloc" compta amb el suport de les
Institucions següents:
Generalitat de Catalunya
Diputació de Tarragona
Consell Comarcal del Baix Camp
Ajuntament de Riudoms

Si vols estar ben servit...

La crisi de l'avellana s'ha accentuat fins arribar a la crítica situació actual del sec-
tor, d'ençà de l'ingrés de l'Estat espanyol a la CEE amb unes condicions clarament
lessives als interessos dels nostres productors de fruits secs i, tanmateix, acceptades
pels negociadors d'aquest ingrés. És comprensible, per tant, que les organitzacions
pageses hagin picat allí on saben que podien fer més mal als polítics expressant el
malestar existent al sector amb la contundència que suposa demanar l'abstenció da-
vant de les eleccions al Parlament Europeu del 15-J, la qual cosa hauria de fer refle-
xionar els responsables de la política agrària i a la classe política en general, sobre
aquesta crisi, les seves conseqüències i les solucions que, des de l'administració, s'hi
han de donar.

Tanmateix, atribuir tots els mals actuals de l'avellana a Europa seria fer un reduc-
cionisme de les seves causes que, segurament, no resistirien cap anàlisi mínimament
seriosa del problema. No es pot oblidar -i això ho diuen els experts i les pròpies orga-
nitzacions pageses - que en el fons del problema, hi subsisteix una crisi de caire es-
tructural del propi sector -accelerada, si es vol, per l'entrada a la CEE- i,
conseqüentment, la seva solució només pot venir a través de mesures d'aquesta ma-
teixa naturalesa: canvis tecnològics i modernització del sector per a fer-lo més com-
petitiu i rendible, implantació de nous sistemes de gestió empresarial adequats al
model d'explotació familiar agrària tradicional o a d'altres models alternatius, con-
centració de l'oferta mitjançant la creació d'organitzacions de productors sòlides i
professionalitzades d'encunyació europea (que no caiguin ni en els defectes del coo-
perativisme tradicional ni en els d'un comerç privat marcadament especulatiu), ju-
gar a fons la carta de la recerca i de la formació professional agrària, etc.

I una reflexió final. La pagesia, històricament, s'ha caracteritzat per una gran i es-
forçada capacitat de treball que, sovint, però, després no ha sabut rendabilitzar. Pe-
rò, també se l'ha tiellada d'excessivament passiva i de no participar activament en
els processos que mouen i fan avançar la societat (fins i tot quan es tracta de defen-
sar llurs interessos). Així mateix el seu proverbial individualisme justificaria, en
part, el fracàs del cooperativisme i la manca d'un moviment sindical pagès fort. A
les acaballes del s.XX i amb Europa com a marc de referència obligat, la inhibició
del joc democràtic, la no participació directa i en tots els seus esglaons, en la dinà-
mica social i econòmica o pensar que "ja ho faran els altres", només pot conduir a
més desànim i a tenir una escassa influència dins del concert econòmic i social. Un
vell refrany diu que "si vols estar ben servit, fes-te tu mateix el llit". Aquest
"fes-te tu mateix el llit", ara i aquí, vol dir: més presència i participació pagesa
als ajuntaments, als parlaments -àdhuc a l'europeu-, al moviment sindical agrari, a
les institucions i, en definitiva, a tot arreu on es prenguin decisions polítiques, eco-
nòmiques, socials, culturals, etc. El repte ja fa temps que està servit, ara falta veure
si també està assumit.

S U M A R I

PAUTA	3
CASC D'ARENGADES	4
FINESTRA A L'ACTUALITAT	4/5
ARQUEOLOGIA	6/7
OPINIÓ	8/9/10
FOLKLORE	11
EN PROSA	12
MELOMANIA	13
L'ESTETOSCOPI	14
PÀRKING	15
EL POLS DEL CERAP	15
EL PREGONER	16/17
CARTES MARCADES	17
1989: TEMPORES I CALENDES	18
LOGOGRIFS	18
RIALLS	19